

Sygn. akt VIII Gz 124/18

POSTANOWIENIE

Dnia, 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w powództwa M. K.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z 7 listopada 2017 r. w sprawie V GC 634/17

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie, pozostawiając Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym, w związku z czym Sąd Okręgowy, stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w uzasadnieniu postanowienia ograniczył się do wyjaśnienia podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w Warszawie.

Właściwość miejscową sądu określa co do zasady art. 27 § 1 k.p.c., zgodnie z którym powództwo wytacza się przed sąd pierwszej instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania. W przypadku powództwa przeciwko osobom prawnym wytacza się je z kolei co do zasady przed sąd, w którego okręgu osoba ta ma swoją siedzibę (art. 30 k.p.c.). Wyjątki od tej zasady na gruncie polskiego procesu cywilnego określają m.in. przepisy o właściwości przemiennej (art. 31-37¹ k.p.c.). Zgodnie zaś z art. 34 zdanie pierwsze k.p.c. powództwo o zawarcie umowy, ustalenie jej treści, o zmianę umowy oraz o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, a także o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. Stosownie zaś do art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. w razie potrzeby pozew powinien zawierać przytoczenie faktów uzasadniających właściwość sądu.

Tymczasem pozwana w odpowiedzi na pozew poprzedzającej wydanie przez Sąd Rejonowy zaskarżonego postanowienia przekazującego sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej – Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy, podnosiła, że powód w żaden sposób nie wskazał dlaczego wnosi pozew do sądu właściwości przemiennej, a nadto uważała, że brak jest podstaw do wniesienia pozwu do sądu właściwości przemiennej.

Powód w zażaleniu wywodził w tym kontekście, że domaga się rozpoznania sprawy przez Sąd I instancji w Gorzowie Wielkopolskim z uwagi na miejsce wykonania umowy łączącej go z pozwaną spółką, której to umowy rozwiązania

przez sąd dochodzi w niniejszej sprawie. Miejsce wykonania umowy określa się z kolei według założeń prawa materialnego i jest nim miejsce oznaczone w umowie lub wynikające z właściwości zobowiązania. Jeżeli miejsce spełnienia świadczenia nie jest oznaczone ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione w miejscu, gdzie w chwili powstania zobowiązania dłużnik miał zamieszkanie lub siedzibę. Jednakże świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia (art. 454 § 1 k.c.).

Powoda z pozwaną łączy umowa o świadczenie usług (k. 9-12 akt sprawy), której przedmiotem jest świadczenie przez pozwaną na rzecz powoda usługi polegającej na udostępnianiu funkcjonalności transmisji danych z dostępem do Internetu oraz umożliwieniu realizowania wychodzących i przychodzących połączeń telefonicznych w technologii VoIP w lokalizacjach i o parametrach technicznych wskazanych w Szczegółowej specyfikacji usługi stanowiącej załącznik 1A do umowy (§ 1 ust. 1 umowy), a także umowa o świadczenie usługi (...) (k. 13-14 akt) polegającej na zapewnieniu dostępu do Internetu w miejscu świadczenia usługi znajdującym się w G.. Załącznik nr 1A do pierwszej ze wskazanych umów jako „miejsce instalacji” wskazywał adres w G..

Jak wynika z powyższego miejscem wykonania umowy łączącej strony – spełnienia świadczenia pozwanej, które było świadczeniem charakterystycznym dla tej umowy – był G., co uzasadniałoby zastosowanie właściwości przemiennej zgodnie z art. 34 zdanie pierwsze k.p.c. Powód jednak w pozwie o ile wskazał, że dochodzi roszczeń związanych z umową, to nie wspominał o miejscu jej wykonania, co uzasadniałoby stosownie do art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. wniesienie powództwa do sądu właściwości przemiennej – Sądu Rejonowego w Gorzowie. Tym niemniej miejsce wykonania umowy wprost wynikało z przedłożonych przez stronę dowodów, a tym samym mogło uzasadniać wybór przez powoda sądu właściwości przemiennej.

W ocenie Sądu Okręgowego nie było także podstaw do pominięcia podniesionego przez powoda w zażaleniu faktu, że umowa miała być wykonana w G., w oparciu o art. 381 w zw. z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. Ustawodawca nie wskazał kryteriów jakimi powinien się kierować sąd odwoławczy, podejmując decyzję o pominięciu nowych faktów lub dowodów. Niewątpliwie celem wprowadzenia ograniczenia w powoływaniu „nowości” była chęć przeciwdziałania celowej zwłoce strony w przedstawianiu nowych faktów i dowodów oraz potrzeba koncentracji materiału dowodowego w pierwszej instancji [por. wyrok SN z 7.11.1997 r. w sprawie II CKN 446/97, OSNC z 1998 r., Nr 4, poz. 67], a przepis ten nie może służyć stronom biernym w toku postępowania przed sądem I instancji (gdy nie ma uzasadnionych powodów do usprawiedliwienia tej bierności) do „przenoszenia” postępowania dowodowego na etap odwoławczy. Tym niemniej powód w niniejszej sprawie – działający bez zawodowego pełnomocnika – nie wykazał się biernością, lecz przedłożył stosowne dowody wskazujące na właściwość przemiennej Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim już razem z pozwem, a jedynie nie zawarł stosownych wyjaśnień w uzasadnieniu pozwu w tym zakresie. W ocenie Sądu Odwoławczego należało tym samym uznać, że złożone przez niego w zażaleniu wyjaśnienia w tym zakresie nie są spóźnione, a w konsekwencji należało orzec reformatoryjnie i uchylić zaskarżone postanowienie Sądu I instancji.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy – na podstawie art. 386 § 1 w zw. art. 297 § 2 zdanie pierwsze i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. – orzekł jak na wstępie.

Sygn. akt VIII GC 124/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)